

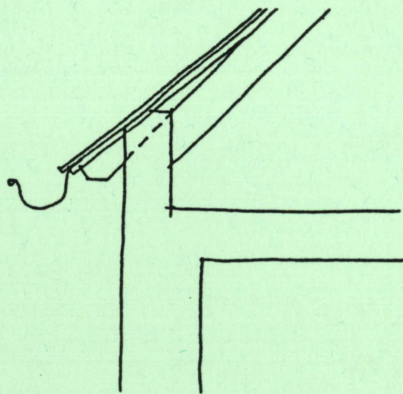
Takfoten på gamla skånska hus

Takfoten är mötet mellan väggyta och takyta. Takfotens utformning avgör för det mesta vilken yta, takyta eller väggyta, som dominerar det visuella intrycket och därmed en byggnads storleksintryck. Neddragen takfot och stort taksprång ger stor takyta. Den utskjutande takfoten skuggar fönstren och förstärker därigenom takdominansen.

Gesims och litet taksprång ger stor väggyta och resning av byggnaden. Väggytan sluter sig över fönsteröppningarna.

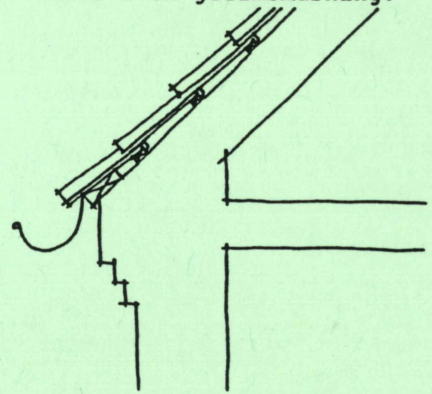
Takfot på hustyp "skånelänga" bör se ut så här:

Öppen takfot.

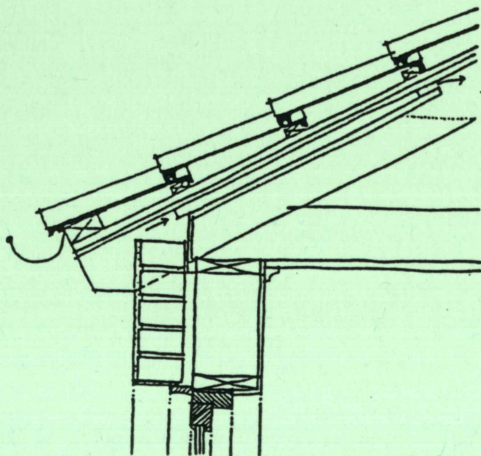

Takfot på hustyp "stadshus" bör se ut så här:

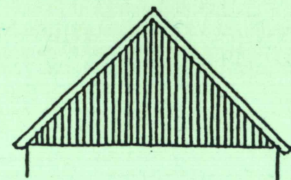
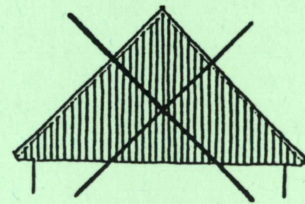
Väggen möter taket i en gesimsmurning.

Detta utförande kan också accepteras.

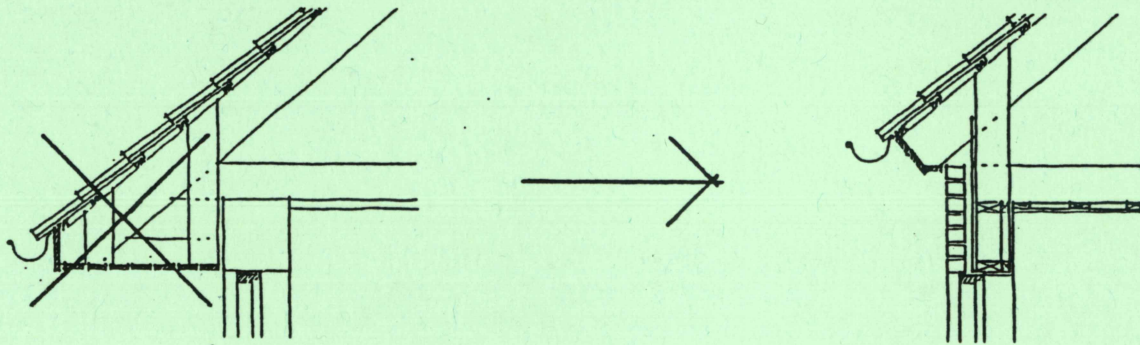

Panelen på gavelröstet får ej gå för långt ner.

En neddragen och utdragen takfot enligt typhuspraxis passar ej i äldre bebyggelsesammanhang. Karaktärsskillnaden är mycket påtaglig.

Undvik därför takfot utförd som en kraftig låda. Takfot av lådtyp kan med fördel kapas.

Undvik fasadbelysning infälld under takfoten!!

Information om byggnadsvård och bebyggelseanpassning
i bevarandeområden
Stadsarkitektkontoret i Vellinge kommun